

**Krisztus, aki jutalommal és büntetéssel jön el,
egy sötét helyen világító szövétnek
és Krisztus, aki bizalmasan megjelenik az Ő győzteseinek számára
mint a hajnalcsillag**

Igeolvasmány: Jel 22,12. 16; 2Pt 1,19

I. „Ímé, eljövök hamar; és az Én jutalmam Velem van, hogy megfizessek mindenkinek, amint az ő cselekedete lesz” – Jel 22,12:

- A. Az Úr megismétli a figyelmeztetését, „Eljövök hamar” (3,11; 22,7), hogy vegyünk figyelembe a jutalmát, amelyet a visszajövelekor fizet meg.
- B. Az Úr eljövetelekor ez a jutalom minden egyes hívőnek megfizettetik, az elragadtatásuk után, Krisztus ítélőszékénél – 2Kor 5,10; 1Kor 4,5; Róm 14,10; Mt 16,27.
- C. A „jutalom” szóval fordított, a Jelenések 22,12-ben szereplő görög szó jelentése „bér”.
- D. Amikor az Úr Jézus újra eljön, hogy a királyságot birtokba vegye, akkor meg fogja jutalmazni vagy büntetni mindazokat, akik Őhöz tartoznak:
 - 1. Egyesek az Ő büntetéséből fognak részesülni, mert az Úr szava, „az Én jutalmam Velem van”, arra utal, hogy nemcsak jutalom van, hanem büntetés is.
 - 2. Ennek megfelelően a Jelenések 22,7-ben az Úr kijelentette, „Eljövök hamar. Áldott, aki megtartja e könyv prófétálásának beszédeit.”
 - 3. Aki megtartja a Jelenések könyve prófeciájának beszédeit, áldott, mert jutalomban fog részesülni.
 - 4. A jutalomnak, amit azon a napon fogunk kapni, sok köze van a magatartásunkhoz ma:
 - a. Az 1Korinthus 3,8 azt mondja, hogy a fáradozásunk szerint fogunk jutalomban részesülni.
 - b. A Máté 16,27-ben az Úr Jézus azt mondta, hogy az eljövetelekor a cselekedeteink szerint fog megjutalmazni minket.
- E. Az örökkévaló megmentésnek semmi köze a munkáinkhoz, de a királyság jutalma teljes mértékben azok szerint a munkáink szerint lesz, amelyeket az Úr élete által végeztünk azután, hogy megmentést nyertünk.
- F. Mindenki, aki megmentést nyert, meg fog jelenni Krisztus ítélőszéke előtt, hogy ki-kik megjutalmaztassék aszerint, amiket a test révén cselekedett, akár jót, akár rosszat; azok, akik jót cselekednek, jutalmat fognak kapni, és azok, akik gonoszat cselekednek, büntetést fognak kapni – 2Kor 5,10.
- G. Az ítélőszék előtt fogunk állni, és számot fogunk adni az Úrnak az egész múltbeli életvitelünkről, járásunkról és magaviseletünkről; emiatt van az, hogy még Pál apostol is azt mondja, hogy nem merte saját magát megítélni, hanem az Úr volt az, aki megítélte Őt – 1Kor 4,3-4.
- H. Annak a módja, ahogyan az Úrnak szolgálunk és munkálkodunk azután, hogy megmentést nyerünk: nagy dolog.
- I. Pál azt mondja, „Ha valakinek a munkája, amelyet ráépített [a fundamentumra], megmarad, jutalmát veszi” – 3,14.
- J. Amikor az Úr visszajön, lesz egy ítélet; abban az ítéletben Ő meg fogja határozni, hogy jutalmat vagy büntetést fogunk-e kapni.
- K. A jutalmat Krisztus ítélőszéke fogja eldönteni: „Nékünk mindnyájunknak meg kell jelenünk a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy ki-kik megjutalmaztassék aszerint, amiket e testben cselekedett, akár jót, akár gonoszt” – 2Kor 5,10.

II. „Még ennél is biztosabbnak tartjuk a prófétai szót, amelyre jól teszitek, ha figyelmeztetek, mint sötét helyen világító szövétnekre, míg nappal virrad, és hajnalcsillag kél fel szívetekben” – 2Pt 1,19:

- A. Péter a prófécia szavát az Írásban egy sötét helyen világító szövétnekhez hasonlítja:
 - 1. Ez azt mutatja, hogy ez a kor egy sötét hely a sötét éjszakában (Róm 13,12), és e világ összes embere sötétségben mozog és cselekszik.

2. Az Írás prófétai szava, mint a világító szövétnek a hívők számára, szellemi világosságot közvetít, amely a sötétségükben ragyog (ez nem pusztán betű szerinti ismeret az észbeli megértésükhöz), arra vezetve őket, hogy belépjenek egy fényes nappalba, sőt, hogy áthaladjanak a sötét éjszakán, míg megvirrad az Úr megjelenésének napja.
 3. Mielőtt az Úr mint a napfény megjelenik, szükségünk van erre a szóra mint világosságra, hogy rávilágítson a lépéseinkre.
- B. A *nappal virrad* (2Pt 1,19) az eljövendő időt szemléltető metafora, amely telve lesz világossággal, mint egy megvirradó fényes nappal, a felkelő hajnalcsillaggal, a megvirradása előtt, a hívők szíveiben, akik megvilágíttatnak és megvilágosodnak azáltal, hogy figyelmeznak az Írásban lévő prófécia világító szavára:
1. A hitehagyás idején a hívők jól tesznek, ha figyelmeznak ez ügyben, hogy a prófétai szó, mint egy szövétnek, keresztül ragyoghasson a hitehagyás sötétségén, míg egy ilyen nappal rájuk nem virrad.
 2. Ez arra fogja őket készíteni és bátorítani, hogy komolyan keressék az Úr jelenlétét, és éberek legyenek, hogy ne mulasszák el az Urat az Ő eljövételének (parúziájának) titkos részében, amikor Ő úgy fog eljönni, mint egy tolvaj.
 3. Ez a metafora bizonyára az eljövendő korra utal, a királyság korára, mint egy olyan napra, amely az Úrnak mint az igazságosság Napjának (Mal 4,2) megjelenésekor (eljövetelekor) fog megvirradni (2Pt 1,16), akinek a világossága ragyogni fog, hogy áttörje e kor sötét éjszakájának homályát.
 4. Ezt megelőzően az éjszaka legsötétebb órájában az Úr meg fog jelenni mint a hajnalcsillag (Jel 2,28; 22,16) azok számára, akik éberek, és várnak az Ő drága megjelenésére (2Tim 4,8).
 5. Őket már megvilágosította a prófétai szó ragyogása, amely el tudja vezetni őket a megvirradó nappalhoz.
 6. Ha figyelmezzünk a Bibliában lévő szóra, amely úgy világít, mint egy szövétnek sötét helyen, ott lesz az Ő felkelése a szíveinkben, hogy világítson a hitehagyás sötétségében, ahol ma vagyunk, az Ő tényleges, hajnalcsillagként való megjelenése előtt.

III. „Én vagyok Dávidnak ama Gyökere és Ága: ama fényes és hajnali csillag” – Jel 22,16b.

- A. Krisztus – akit a mennyei fénylő égitestek, a fények, jelképeznek – a fényes hajnalcsillag – 16b. vers.
- B. A visszajövetelekor Krisztus a felkelő nap lesz az Ő népe számára általánosságban (Mal 4,2), de a hajnalcsillag lesz az Ő éber szeretői számára sajátos módon.
- C. Az utóbbi a győztesek számára lesz jutalom: „Adom annak a hajnalcsillagot” – Jel 2,28.
- D. Krisztus mint Dávid Gyökere és Ága Izraellel és a királysággal van kapcsolatban, míg az, hogy Ő a fényes hajnalcsillag, a gyülekezettel és az elragadtatással kapcsolatos.
- E. A hajnalcsillag a legsötétebb óra előtt jelenik meg, a hajnalt megelőzően.
- F. A nagy nyomorúság lesz ez a legsötétebb időszak, ami után a királyság napja meg fog virradni; ez azt mutatja, hogy Krisztus meg fog jelenni mint a fényes hajnalcsillag a legsötétebb időben, e kornak a lezárását megelőzően,
- G. A királyságban az Úr nyilvánosan fog megjelenni a népének mint a nap, de a nagy nyomorúság előtt bizalmasan fog megjelenni az Ő győzteseinek mint a hajnalcsillag, hogy elragadja őket.
- H. A fényes hajnalcsillag csak az ébereknek fog megjelenni.
- I. A szendergő hívők nem fogják látni a hajnalcsillagot; ők Krisztust csak a napként fogják látni egy általános módon.
- J. Az ébereknek lesz meg az elsőbbségük, hogy megízleljék az Ő jelenléte frissességét a hosszú távollét utáni visszajövetelekor.
- K. Az egész Biblia az Úr eljövételére irányuló, egy imádságként kifejeződő vágygal fejeződik be.
- L. János imádsága a Jelenések 22,20-ban az utolsó imádság a Bibliában.
- M. „Ezt mondja, aki ezekről bizonyosságot tesz: Bizony hamar eljövök. Ámen, bizony jövel Uram Jézus!” – 20. vers.